

REGION ØST

ÅRSMØTET 2020
Slik ble det gjennomført.

HJEMMEPÅSKE
Les våre tips om hvordan
skape litt leir hjemme.

Farvel Senegal

Etter tre år ble det en brå slutt for Amlie i Senegal. I det verden begynte å stenge sine grenser ble det plutselig tid for å dra hjem.

Foto: Privat

ANNE-LIN HYNNEKLEIV
albh@normisjon.no

Han er oppstanden!

Vi står ved inngangen til uken der Jesus går inn i den tyngste uka av sine 33 år. Flokken går tettere sammen, fokuset skjerpes, motstanden og prøvelsene er tøffere. Det disiplene ikke til enhver tid klarer å se, men som Jesus er bærer av, er Guds allmaktskraft.

Jeg har de siste dagene latt meg fascinere av hvordan unntakstilstand og motgang aldri klarer å hindre kraften av Guds ord i å trenge gjennom. En jeg kjenner jobber med flomveiene i Oslo. Det er fascinerende å høre han snakke om hvordan vannet aldri lar seg stoppe. Om noe demmer opp for flomveien et sted, så vil alltid vannet finne nye veier. Sånn er det også med Gud og Guds ord, det er levende, virkekraftig og skarpere enn noe tveegget sverd. Det er Guds kraft tilgjengelig for oss.

Det er en annerledestid. I bladet du nå holder i hånden vil du kunne lese om vårt årsmøte som ble ganske så annerledes, du vil få tips til hvordan du kan skape leirfølelsen hjemme og du vil få høre om misjon i en annerledes tid.

Påskemorgen vil komme i år også, og vi skal få feire at Gud overvant døden og seiret på korset for at vi skulle få liv. Kom og hvil ved dette korset i Hans oppstandelseskraft. Må Gud gi deg håp og omslutte deg med sin fred. Ta godt vare på hverandre i en krevende tid, så skal vi klare dette sammen!

- og, Ja, han er sannelig oppstanden!

Anne-Lin Hynnekleiv

12. mars 2020 vil stå som en merkedag i vår historie.

Konsekvensene av det som dagen før ble erklært en pandemi, begynte å bli for alvorlige for vårt lille land, og store tiltak ble iverksatt.

Disse tiltakene har påvirket og vil fortsette å påvirke oss forskjellig, og på ulike arenaer. Også i kirken, i våre forsamlinger og fellesskap.

For hvordan er vi kirke når vi ikke kan samles? Hvordan er vi fellesskap når vi ikke kan møtes?

Generalsekretæren i Normisjon, Anne Birgitta Langmoen Kvelland, har oppfordret oss til å be klokken 12 hver dag. Hver for oss – i fellesskap. Sammen kan vi klage til, utspørre, takke og be for alt vi tenker på til han som står midt iblant oss.

Nå er også en tid for å vise omtanke og raushet med hverandre. For en endring krever mye av oss, og en tvungen, brå endring er utfordrende. I tillegg kommer frykten. Frykten for jobben, økonomien, familien og livet. For vi må huske at det er nettopp frykten for livet til de utsatte som gjør disse ukene så ekstreme. Og derfor må vi være et fellesskap som aldri før. Vi har behov for fellesskap og nå ser vi nye måter å være det på vokse fram.

Foto: Tyler Lastovich

SÅ HVA GJØR VI NÅ?

Vi setter andre først ved å ikke hilse, holde oss hjemme, ikke møtes og vaske hender.

Vi tjener vår neste ved å tilby hjelp, dersom vi er i stand til det. For noen vil et tilbud om å handle matvarer, aktiviteter for barna, en telefonsamtale eller en spillkveld over nettet bidra enormt mye i en hverdag som nå er snudd på hodet.

Og er vi blant de aller heldigste kan vi kanskje til og med hjelpe til økonomisk. For det er ingen hemmelighet at dette vil påvirke lommeboka til mange, både midlertidig og på lang sikt.

Som en organisasjon som i stor grad overlever på gaver fra trofaste givere, er det vanskelig å forutse fremtiden når fremtidsutsiktene for så mange av våre folk virker mørk, eller i det minste er utydelig.

I det foreningsmøter blir avlyst, uteblir også gavene derfra. Årsmøtearrangementet vårt er utgått, så

vi fikk ikke tatt opp kollekt der. I det vi avlyste leirene og ingen lenger kunne melde seg på, har vi mistet arenaen der vi får nye medlemmer i leirklubben, noe som gir oss mye støtte. Og med alle arrangement avlyst, stopper all driften av leirstedene våre opp.

Så hva gjør vi nå? Vi ber og jobber hardt. Vi ber om at styresmaktene og de med mest kunnskap tar de rette valgene så vi kommer oss gjennom denne historiske perioden med best mulig utfall. Og vi jobber har for at vi skal stå sammen – hver for oss, og bidra der vi kan.

Når dette er over skal vi igjen samles, for å be og dele Guds ord sammen i samme rom nok en gang.

KRISTINA THORÄNGEN
kmnt@normisjon.no

REGIONÅRSMØTET 2020

Regionårsmøtet 2020 vil bli husket for sitt særpreg. Normisjon gjennomførte per brev og e-post, mens Acta streamet på Facebook og stemte med mentimeter.

I stor tro hadde vi invitert til årsmøte for Acta og Normisjon region Øst i Storsalen lørdag den 21. mars. Planleggingen var kommet langt og påmeldingene hadde begynt å tikke inn. Så kom noe ganske annet, en pandemi-trussel som snudde opp ned på hele Norge, for ikke å si hele verdenssamfunnet.

Regionstyret møttes like etter at den norske regjering hadde satt inn strenge restriksjoner, som senere ble strammet ytterligere. Styrene forsto at det ikke kunne gjennomføres noe årsmøtearrangement. Regionstyret ga derfor administrasjonen fullmakt til å gjennomføre en behandling av årsmøtesakene via e-post og brev, mens Acta gikk for streaming og elektronisk avstemming.

Avstemming per post

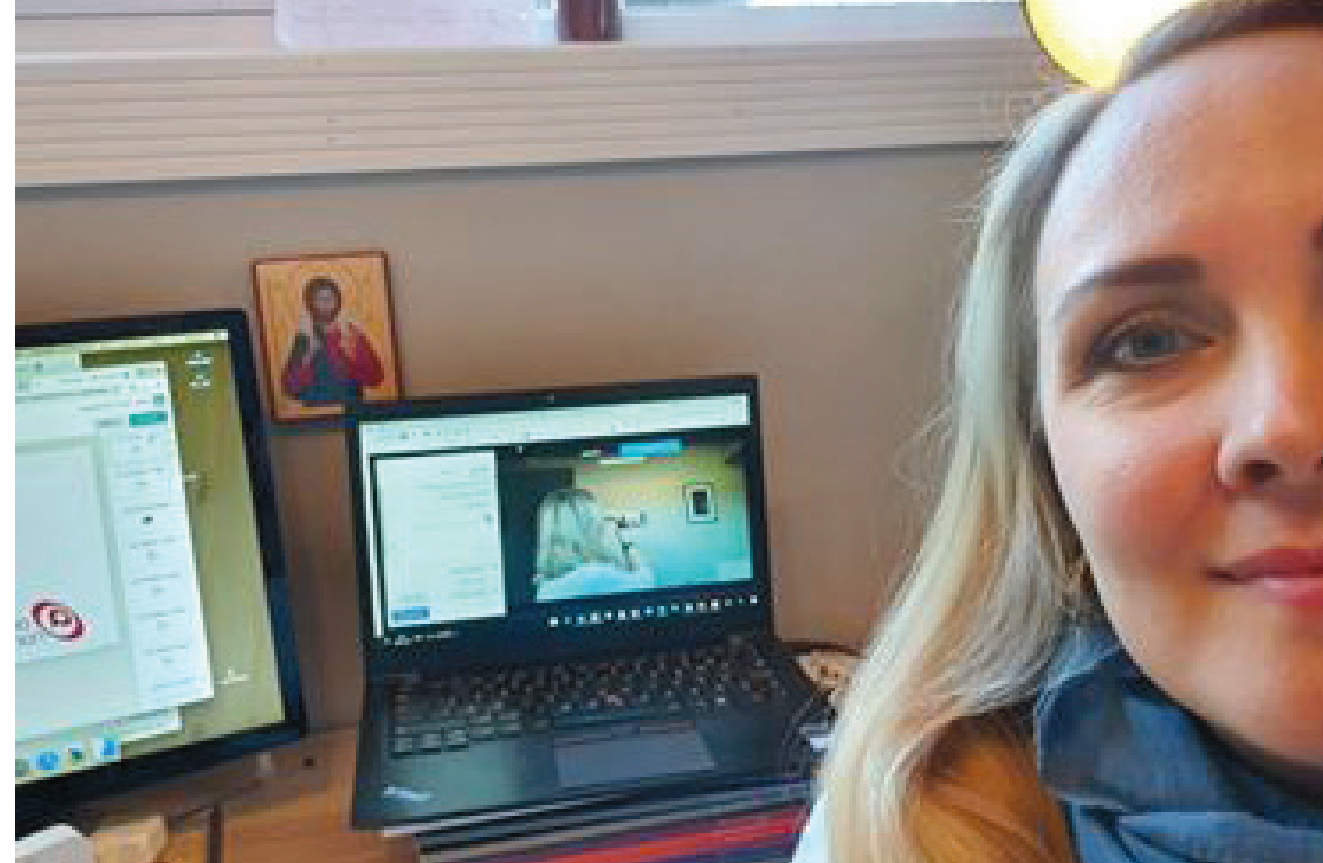
Onsdag den 18. mars ble dokumentene sendt ut via e-post og som brevpost til alle foreninger, Actalag og direkte medlemmer. Adressatene ble oppfordret til å gi tilkjenne om de godkjente protokollforslagene og

støttet forslag til valg eller ikke. 25. mars var siste frist for å avgi sin stemme.

Terje Holmedahl som ledet prosjekt «Årsmøte 2020» sier det ble mange hyggelige tilbakemeldinger i en merkelig tid. Til sammen responderte 51 personer og det ble avgitt 51 stemmer. Protokollen ble enstemmig godkjent. Anders Østby fra Hemnes i Høland ble gjenvalgt som regionstyreleder. Nytt medlem i regionstyret er Anne Birgit Aandstad fra Årnes. Unni Dahlbak Gunnes, Lørenskog, og Elin Gravem, Eidsvoll, er vararepresentanter til styret. Vi håper at vi til høsten igjen kan samles. La oss da møtes for å feste blikket på det som ligger foran oss og sette retning på arbeidet videre.

Streaming og elektronisk avstemming

Actastyret besluttet raskt å finne en alternativ gjennomføring av årsmøtet på oppsatt dato. Dette var en viktig prioritering, siden de offentlige støtteordningene krever at man har hatt årsmøte. Acta region Øst

Slik så det ut i det Actas årsmøte skulle til å begynne. Foto: Therese Andreassen

ble dermed den første regionen i Norge som streamet årsmøtet direktesendt på Facebook, under ledelsen av tidligere Actaleder Therese Andreassen. Deltagere med stemmerett registrerte seg på mentimeter, hvor de også avga sine stemmer. Det var totalt 23 personer som deltok på Actas årsmøte, 16 av disse hadde stemmerett. Bland dem som fulgte møtet var også et par observatører fra andre regioner, som ville se hvordan det fungerte å ha årsmøte på denne måten.

Alt i alt er opplevelsen vi sitter igjen med at vi fant tekniske løsninger som fungerte. Det var god stemning og mye humor i kommentarfeltet, hvor deltagerne kunne skrive til hverandre mens årsmøtet pågikk. Det meste gikk etter planen (bortsett fra en ustyrlig hundevalp, som plutselig våknet og trakk på tastaturet, og dermed skiftet lysbilder for alle seere... Jubelen stod høyt i kommentarfeltet

da alle så hvordan valpen ble kastet ut av møtet i bakgrunnen).

Tap, fellesskap og tilpasningsdyktighet

Det er et tap at vi ikke kunne møtes den 21. mars. Fellesskapet er viktig for oss og vi ser frem til å fysisk kunne være sammen igjen, for å la oss inspirere og feste blikket på Jesus. Men selv om vi ikke kan møtes, så kan vi likevel kjenne fellesskap med hverandre. Dette fellesskapet kan ikke en pandemi sette en stopper for. Vi finner nye måter, vi er tilpasningsdyktige. Og kanskje vil vi, når dette er over, oppdage at vi har funnet noen gode muligheter, som ikke kan erstatte at vi får komme sammen og ha fellesskap, men som på ulike måter vil være nyttige for oss i fremtiden.

THERESE ANDREASSEN
ta@normisjon.no

Einar og barna sammen med noen av deres venner i Senegal. Foto: privat

EVAKUERING

Munnhulen blir tørr og blodsmaken kjennes på tunga. Kroppens reaksjon på en tung beskjed etter flere dager i alarmberedskap. Siste fly mot Europa letter om 30 minutter, og plutselig viser det seg at ett av teammedlemmene ikke har billett likevel. Vi hadde blitt enige som team om ikke å la noen bli igjen i en så usikker situasjon. For vår familie betyr det at jeg må bli igjen og ikke kan fly ut sammen med Ingrid og barna.

Sjelden har jeg vært vitne til et slikt kaos idet desperate europeere gjorde alt i sin makt for å komme seg ut av landet før grensene stengte. Køer ble til kaotiske smitteklynger hvor politiet

måtte tre inn for å sikre orden i rekkene.

Prosedyrer ved evakuering var ett av flere temaer under misjonærkonferansen et par uker tidligere, men det kjentes da som tidligere som et urealistisk scenario. Senegal regnes som ett av de mest fredelige landene i Vest-Afrika, og at dette skulle bli aktuelt for oss virket nesten utenkelig. Vi hadde i flere uker fulgt med på pandemiens utvikling ellers i verden. Vi leste om et Norge i endring, men merket det lite på kroppen der hverdagen gikk sin vante gang blant naboene våre i Øst-Senegal.

Så skjedde det ekstremt mye i løpet av få dager og lørdag 14. mars fikk alle Normisjons

utsendinger beskjed om å returnere til Norge så fort som mulig. Jeg og min familie måtte dermed avslutte 3 år blant vennene våre i Senegal på 3 dager. Familien Haaland (sendt ut med Ungdom i Oppdrag) med høygravide Miriam i uke 38 hadde planlagt fødsel på det lokale sykehuset, men måtte snu på femøringen og pakke sakene de også. Familien Jøssang, som kun hadde vært to måneder i landet, måtte forberede sine 5 barn på en rask retur.

Nå hadde viruset kommet til Senegal også, og forståelsen var stor for at vi ønsket å være nærmere familien vår nå som grensene skulle stenges. Til og med presidenten i landet hadde bedt utlendinger å forlate landet for ikke å overbelaste helsevesenet ved eventuelle «italienske tilstander». Likevel var det vondt å forlate vennene våre på denne måten. Vi fikk virkelig kjenne på hvor knyttet vi har blitt til byen og menneskene, og at de alltid vil ha en helt spesiell plass i hjertene våre.

Vi vil takke alle dere som løftet oss utsendinger opp i bønn disse spesielle dagene. Vi kom til slutt hjem alle sammen, de siste via Elfenbenkysten dagen før all flytrafikk fra Senegal ble stengt!

Husk på Senegal i bønn i disse dager! Be for styresmaktene, at de ikke må bli rammet av dette viruset slik vi ser i andre land. Så kan vi også be om at dette kan bli en døråpner for håpet i Jesus. Normisjon vil fortsette sitt viktige arbeid der når utsendingene kan reise ut igjen, og trenger bønn og økonomisk støtte mer enn noen gang.

Hilsener fra Einar Amlie med familie, Normisjons utsendinger i Senegal

Foto: Privat

Familien Baghirova i Aserbajdsjan.

HILSEN

Hilsen fra Aserbajdsjan

Kjære dere i region Øst!

I skrivende stund tror jeg livet i Aserbajdsjan og Norge er mer likt enn kanskje noen gang på grunn av koronaviruset. Hele mars har vi hatt hjemmeskole og hjemmekontor. Vi går bare ut for å handle, og har begrenset med besøk kun av nærmeste familie her i Baku. Vi holder kontakt med familien i Norge og venner lokalt over meldinger og videosamtaler. Mye av det jeg jobba med, er utsatt eller lagt på is. Jeg er blitt husmor på heltid, som jobber litt ved dataen imellom.

Livet er annerledes, men godt. Vi har blitt minna om Jesu ord om å ikke bekymre seg for morgendagen; den skal bekymre seg for seg selv – vi skal søke Gud, og så gir han oss det vi trenger.

Hilsener fra Synnøve Aandstad Baghirova, Normisjons utsending i Aserbajdsjan

HJEMMEPÅSKE

Pleier du å være på påskeleir? Å være hjemme blir aldri helt det samme, men her deler vi noe av det du kan gjøre der du er for å skape en Jesusfokusert påske.

Påskeleirene er avlyst og for mange av oss blir det påske hjemme i stedet for på hytta eller andre steder. Vi ønsker her å gi dere noen ideer til hvordan dere kan gi små og store litt Jesusfokus på en gøy og fin måte med familien hjemme. I tillegg til dette oppfordrer vi dere til å følge med på Acta Øst sin facebook-side i påsken. Der vil vi dele flere ideer til hobby, aktiviteter, andakt m.m. i løpet av påsken både med Jesusfokus og litt andre ting. Vi i Acta Øst ønsker dere en god påske og håper vi snart kan sees igjen på leir!

Inneaktivitet (med bittelitt ut): Skattejakt fra Påskehistorien!

(Bruk bibelen og finn ut hva de ulike tingene er og ta bilde av det. Dersom man ikke har alt hjemme kan man ta bilde av en tegning av den, ta en kosebamse som ligner e.l. Det er lov å være kreativ)

Ta bilde av noe ute som ligner på tingen i Johannes 12, 12-13.

Ta bilde av matingrediensen i Markus 14, 12.

Ta bilde av kjøkkenutstyret i Lukas 22, 17.

Ta bilde av kroppsdelen i Lukas 22, 50.

Ta bilde av dyret i Lukas 22, 60.

Ta bilde av en fargeblyant i samme farge som kappen i Markus 15, 17.

Ta bilde av det Jesus bar på i Johannes 19, 17.

Ta bilde av et skilt lignende det i Matteus 27, 37.

Ta bilde av det soldaten brukte i Johannes 19,34.

Ta bilde av tingen i Markus 16,4.

Uteaktivitet:

Dørkors med blomster

Plukk masse kvister ute i to forskjellige lengder. Hvor lange kan dere velge selv ut fra hvor stort dere vil korset skal være. Legg de kvistene med samme lengde tett i tett inntil hverandre og fest sammen på midten med hyssing eller strips. Fest så de to sammen til et kors ved å binde sammen de to midtene. Så er det pynt og her setter bare fantasien begrensningen. Du kan bruke blomster, blader, lage sløyfer av kreppapir, fjær, perler eller lignende. Heng opp på ytterdøra eller andre steder.

I tillegg til dette oppfordrer vi dere til å følge med på Acta Øst på Facebook.

JESUSFOKUS HJEMME I PÅSKEN

Påskehobby: Opstandelseshage

Fyll en dyp tallerken eller krukke lik den på bildet med jord.

Grav inn en potteskjuler/ blomsterpote som blir gravåpningen. Dersom ikke tallerkenen/ krukken er dyp nok til at man kan grave ned den nederste delen, kan man bruke en potteskjuler i plast og skjære den i to på langs.

Legg noen steiner foran åpningen i potteskjuleren. Legg en stor stein, stor nok til å dekke potteskjuleren ved siden av åpningen, slik du ser på bildet.

Så gressfrø eller karsefrø der det er jord over hele tallerkenen eller dekk over med mose.

Lag tre kors ved å binde pinner sammen med hyssing og sett ned i jorda over og litt bak «graven».

Nå er den ferdig! Da er det bare å sette den et sted den får litt sol, særlig hvis du bruker gressfrø.

Her har jeg laget en liten versjon, men kan også lages større. Søk på «Resurrection Garden» på google så finner du flere bilder.

Målet er at vi skal gjøre det beste vi kan ut av de dagene og det rammeverket vi faktisk har akkurat nå.

I NÆRE RELASJONER

I nære relasjoner, med de vi bor sammen med, opplever vi, mer enn i mange andre forhold, at vi bryner oss på hverandre og at vi klarer å bringe frem det beste og verste i hverandre.

Har du vært på hjemmekontor de siste ukene kan det gå helt i stå, når ektefellen og ev. barn også er hjemme. God rytme gjør godt når omstendigheten endrer seg. Derfor prøver vi å stå opp til vanlig tid. Etter morgenstell og frokost går vi sammen igjennom hva som skal skje i løpet av dagen. Hvilke oppgaver, møter og telefoner er det som skal tas. Hvem følger opp ev. ærend, laging av mat, levering eller henting av det som skal ordnes utenfor huset.

Så går vi hver til vårt - i hovedsak innenfor husets vegger.

Hvorfor legge planer? Fordi det er i de gode tidene at man lager systemer for de dårlige. Ikke tære mer på hverandre enn nødvendig, men legg tilrette for forutsigbarhet. Vi kjenner oss selv godt nok til å vite at surrete rytme med uavklarte arbeidssteder og manglende timeplan – altså et liv langt fra den hverdagen vi vanligvis har – lett ødelegger for oss.

Har dere barn hjemme kan hele familien tjene på å inkluderes i planene. Er det gjennomførbart, er det en fordel å ha litt alenetid i en viss rytme. Det er ikke

et mål at vi skal gå ut av disse ukene og være intenst lykkelige for at vi endelig har fått masse tid sammen som familie – og med ungene. Målet er at vi skal gjøre det beste vi kan ut av de dagene og det rammeverket vi faktisk har akkurat nå.

Og husk: Jesus har lovet å være med oss alle dager. Lær av hans rytme, mellom å tjene andre og trekke seg tilbake for seg selv. Vær tålmodige med hverandre, og gi hverandre rom innimellom.

Tre tips for alle slags tider i livet:

- Ikke la dagene flyte, men bli enige om en rytme - og ta helg.
 - Ikke anta hva ektefellen/resten av familien trenger eller ønsker, men spør: Hva tenker du skal til for at dette kan bli en god dag? Hva kan jeg bidra med?
 - Evaluer med spørsmålene: Hva har vært bra med denne dagen? Er det noe du tenker at vi kan/skal gjøre annerledes i morgen/til uka?
- Og legg gjerne til: Hva gjør deg glad/takknemlig for tida? Hva bekymrer deg/gjøre deg urolig for tiden?

DAG WILLIAM HAUGETO STANG
dwhs@normisjon.no

Foto: Priscilla du Preez

BETYDDE MYE Å BLI VIST TILLIT

Pål Atle Normann (39) bor på Frogner i Lillestrøm kommune, sammen med kona Vibeke og døtrene Emma Oline (10) og Nora Elise (7). De er aktive i Norkirken Skedsmo, som holder til på bedehuset Emmaus.

Han har nylig begynt i ny jobb som innsamlingsrådgiver i Normisjon og er glad for å være tilbake i organisasjonen som har betydd så mye for han.

- De siste åra i Acta region Øst fikk jeg ha fokus på oppfølging og utvikling av enkelte ungdomslag og -ledere. Jeg hadde til enhver tid mellom sju og ni navn på blokka som jeg var i samtale med. Det likte jeg kjempegodt! - Leirarbeid var også fantastisk å holde på med. Fossheim har betydd veldig mye for meg. I tillegg til dette var det et utrolig fint kollegafellesskap i region Øst.

- I ettertid tenker jeg at Trond Pladsen og Ann Kristin Tosterud var vågale da de ansatte meg, men det betydde enormt mye for meg å bli vist tillit.

Det var i 2001 han ble «sluppet løs på ungdommen» som han sier. Han var brennende engasjert, men hadde egentlig bare vært kristen ett års tid.

- Trond og Anki gav meg et forbilde ved å

våge å ta meg inn, fullstendig «uslipt» og gi meg tillit under god veiledning. Jeg lærte meg å se etter ekthet og engasjement hos ungdommer. Vi skal være gode forbilder for de unge, men ikke glansbilder! De skal møte levende mennesker, oppriktighet og ekte engasjement.

Pål Atle kommer fra en familie der Santalmisjonen og Indremisjon i generasjoner har stått sentralt.

- Jeg har fått mye av Gud i livet mitt fra mormor og morfar. Der erfarte jeg hverdagskristendom. Jeg var veldig mye der før jeg begynte på skolen. Seinere sendte mamma og pappa meg mye på leir.

I tenåra skjedde det en forandring, forteller Pål Atle. Påska 1994 var siste gang han var på leir på mange år. Kristen tro og kristen aktivitet interesserte ham overhodet ikke. Åra som fulgte bar preg av mange dårlige valg og miljøer.

- Mamma var veldig oppgitt over en del av

Pål Atle i jobben som innsamlingsrådgiver for Normisjon. Foto: Terje Holmedahl

valgene jeg tok. Men hele tiden var det noe som lå der, en visshet om at jeg hadde en jeg kunne henvende meg til med livet mitt.

- Det var ei natt. Jeg hadde noen uker tidligere vært på 2000+-konsert i Oslo Spektrum; der var det også mange fra ungdomskoret «Shalom» på Emmaus. Denne natta hadde jeg det veldig tungt og var skikkelig misfornøyd med meg selv. Jeg bøyd kne på rommet mitt, ba til Gud og gråt. I et hus like ved oss bodde tre ungdomsledere fra Emmaus i et bofellesskap. Ved halv to-tida om natta gikk jeg til dem og ringte på. Mens jeg snakket med Kristian og Rune begynte en prosess hos meg. Vi holdt på fram til morgenen.

Etter det begynte Pål Atle å prioritere ungdomskoret «Shalom» og andre aktiviteter der på Emmaus mer.

Han gikk i elektrikerlære og ble kjent med Vibeke, som var i samme miljøet, og fikk snart følelser for henne.

- Norkirken Skedsmo er familien Normanns andre hjem, sier Pål Atle, tidvis vårt første... Jentene har vært maskoter i ungdomsarbeidet fra de ble født. Barneopplegget er kjempebra og sist høst startet de opp «B-tween».

Pål Atle har et spesielt hjerte for ungdom og ungdomsarbeid.

- Ungdom er så enkle og fine å forholde seg til, sier han. De er ekte! De er de ikke særlig gode på å skjule hvem de er. Når jeg er sammen med dem, er det også lett for meg å være sann og hel.

TERJE HOLMEDAHL
terje.holmedahl@normisjon.no

MAY SOLVEIG K. SLÅTSVEEN

HELDIGVIS ER NOE DET SAMME

Påskan er rett rundt hjørnet, og årets påske er nok noe som de fleste av oss vil huske lenge. Det vil jeg også, men ikke fordi jeg ikke kan reise på ei hytte til fjells. For min del er det første gang på lenge at jeg ikke går inn i påskan med påskeleir på Haraset. Siden jeg ble gammel nok til å være med som deltaker på ungdomsleir har hver påske startet på Haraset, det har blitt fast tradisjon.

De siste årene har lørdagskveld på påskeleir blitt brukt til påskevandring. Her går vi gjennom hele påskehistorien ved hjelp av ulike poster. Fra Jesus rir inn i Jerusalem til heiarop, innstiftelse av nattverden, korsfestelse og mørke. Til lys og oppstandelse. Hele leirstedet blir brukt, både ute og inne. Gjennom sansene opplever ungdommene hele påskefortellingen, fra å høre bibeltekstene, lytte til musikk, se enkelt skuespill, hamre inn spikere i et kors og til å smake på bitre urter. Det gjør inntrykk både på deltakere og ledere.

For mange vil påskan bli annerledes i år. Heldigvis er det noe som er det samme, og det er at vi kan feire Jesu oppstandelse. Kanskje det ikke blir akkurat slik som i fjor, med påskeleir, gudstjeneste eller hyttetur, men la oss likevel gjøre denne påskan god. Det viktigste er at Jesus har oppstått fra de døde, Han lever! Heldigvis finnes det også gode muligheter til å få med seg påskebudskapet gjennom både radio og streaming.

Uansett – «Frykt ikke, for jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede. Han er ikke her; for Han er oppstått, som Han sa. Kom og se stedet hvor Herren lå!» Matteus 28,6. La oss feire oppstandelsen, livet og et forhåpentligvis godt veranda-påskevær.

God og velsignet påske!

OM OSS

THERESE ANDREASSEN
FERMATELEDER
ta@normisjon.no
952 84 131

DAG WILLIAM HAUGETO STANG
ORGANISASJONSUTVIKLER
dwhs@normisjon.no
922 20 644

KRISTINA THORÄNGEN
ADMINISTRASJONSKONSULENT
kmnt@normisjon.no
932 81 347

LEIF GORDON KVELLAND
ALPHAKONSULENT
leif.g.kvelland@normisjon.no
478 64 547

ANNE-LIN HYNNEKLEIV
REGIONLEDER
albh@normisjon.no
473 65 035

MARGRETHE KOLLERUD OVERSKOTT
TEAMLEDER ACTA
mko@normisjon.no
476 42 580

MAY SOLVEIG K. SLÅTSVEEN
ACTAKONSULENT
mks@normisjon.no
980 97 905

PETTER PIITA ISAKSEN
LEIRARBEIDER
petter_isaksen@hotmail.com
971 16 946

Foto: Aniket Bhattacharya

VIPPS: BETAL
TIL **71850**
OG MERK
HVA DET SKAL
GÅ TIL

VÆR MED Å GI!

NOEN GANGER ER DET VANSKELIG Å VITE HVORDAN MAN KAN VÆRE MED Å BIDRA

Hvis du har lyst til å gi av tiden din, veileder vi deg gjerne til hvordan du kan bidra i ditt lokallag eller forening. Ta kontakt: annelin.hynnekleiv@normisjon.no

Hvis du har lyst å gi penger til regionarbeidet, lokallagene, misjon eller leirarbeidet kan du bli fastgjiver ved å sende mail til: kristina.thorangen@normisjon.no

Ønsker du å gi en gave kan du bruke vipps som merket over eller kontonummeret 3000.14.71607 og merk det med "gave".

99 JESUS KRISTUS TIL NYE GENERASJONER OG FOLKESLAG

